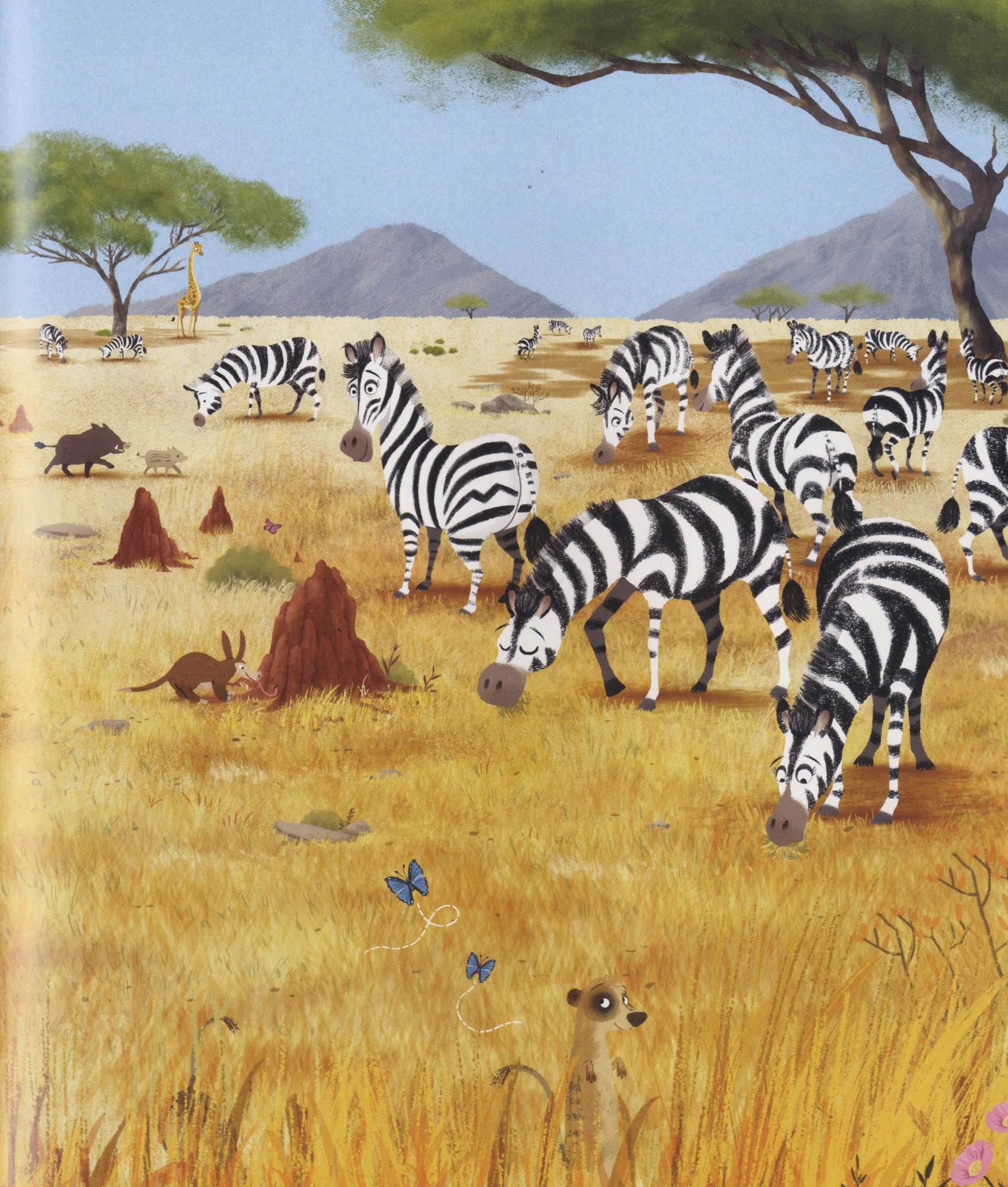

Op een grote savanne, met gras en een paar bomen,
leeft de hongerigste zebra die je ooit zult tegenkomen.

Ziggy eet gras als ontbijt, lunch en avondeten –
hoeveel hij ook **KAUWT** en **KNAAGT**, hij heeft nooit genoeg gegeten.

Soms staan er wel heel veel zebra's om Ziggy heen.
En ze hebben allemaal zwarte en witte strepen – echt iedereen.
Maar Ziggy herkent zijn mama's billen, ook al is hij nog maar klein.
Zijn mama heeft zigzagstrepen en zo weet hij precies waar hij moet zijn.

Totdat hij op een dag iets interessants ziet.

‘Mmm, zwart gras, dat ken ik nog niet!’

Hij neemt een **HAP**, kijkt omhoog en ziet een paar billen.

Ze horen bij een zebra, die meteen begint te **GILLEN**...

'HELP! HELP! HELP! Ik ben gebeten door een leeuw, **AU!**'

'**NEE! NEE! NEE!** Dat was ik!' roept Ziggy gauw.
Maar alle dieren schrikken, op de grond en in de lucht,
en voordat Ziggy het weet, slaan ze allemaal op de

VLUCHT!

Ziggy ziet geen enkel dier meer om zich heen.
'Ik heb iedereen weggejaagd en nou ben ik alleen!
Alle zebra's zijn weg. Waar zijn ze naartoe?
Ik moet mijn familie terugvinden, maar hoe?'

Hij denkt aan de ochtend, toen hij graasde in de zonneschijn.
'Alles komt goed zodra ik weet waar mama's billen zijn!'

Eerst ziet hij een **DIK, STINKEND, HARIG** achterwerk.
Het is van een leeuw, die groot is en sterk.

Ziggy vraagt of de leeuw weet waar de zebra's zijn gebleven.
'Nee,' **GRIJNST** de leeuw, 'maar als je ze vindt, zeg het mij dan even.'

